

ARДУА ЕТА URA.

(NERE ADISKIDE ON BAUTISTA ELBERDIÑ-I)

Arduak ziyon—Ni naiz
 sumo ederrena,
 erari guztiyetan
 estimatuena;
 ni gabe ez litzake
 munduan gauz onik,
 ez umore, ez pozik,
 ta ez osasunik;
 elbarri, aul, mintsuak
 bai ta ere zarrak,
 nerekin ornitutzen
 dituzte indarrak;
 ala berian triste
 daudenak negarrez,
 noiz nai ditut ipintzen
 kantari ta parrez...
 Urak entzunik aren
 kontu dena diyo,
 —Aiskidea zuk bañan
 geigo det baliyo;
 nik egarriya diyot
 kentzen guztiyai,
 gizon, andre, abere
 ta pisti danai;
 nik ditut *tren, bapore,*

guztiyak ibiltzen,
 ala berian sua
 danian itzaltzen;
 musua denak dute
 nerekiñ garbitzen,
 berotasunak ere
 nik ditut arintzen.
 Arduak diyo:—Ezer
 sustantzi ez dezu,
 ¿mintsuai zér mesede
 egiten diyozu?
 baldin badezu ea
 esan zazu bada;
 —Mintsubentzat zu bañan
 obea, naiz.... Salda

 Zenbat gizon dirade
 ichuraz kaskarrak,
 bañan serbitzuz beti
 bizirot azkarrak;
 eta beste aundi ta
 on diruditenak,
 ayek izaten dira
 askotan charrenak,

CHIRITA.

Chirita zebillen beñ
 zokuak miratzen,
 jatekorikan ezer
 etzuben billatzen;
 eta nola gosiak
 zegüen irrikitzen,
 mokua maiz samar ark
 zuben irikitzen.

Bein ur bazterrera joan,
 bestian egatu,
 naizuben gauzik eziñ
 zuben ark eratu;
 alakorik batez *¡rau!*
 golpez zan beratu,
 ta euli mando baten
 aurrian geratu.

—¡A zer gauza gozua
 zaitena ingura,
 au bai gogoz sartuko
 detala barrura!—
 bañan asko jakiña

izanikan ura,
 pensamentu bat sortu
 zitzayon burura.

Ikusi nairik bizi
 ote zan euliya,
 igarri zuben tranpa
 zegoala jarriya,
 ta diyo:—Naiz gosiak
 obe det bizipa,
 eta ez emen galdu
 jan nairik pistiya.—

.

Gizona arki leike
 noiz nai apuruan,
 arkiturikan traba
 bere inguruan;
 juiziyoz bear da
 ibilli munduan,
 aurretik pentsatuaz
 chiriten moduan.

JOSÉ ARTOLA.

